

Wetterhoun

Oorspronkelijk doel

De Wetterhoun werd vroeger, behalve als jachthond en bewaker van het erf, ook gebruikt als trekhond. Vooral voor de jacht op de otter, de bunzing en werd ook voor ander schadelijk ongedierte zoals bunzing, ratten en wilde katten gebruikt. De Wetterhoun kwam voornamelijk voor in de waterrijke gebieden. Zijn vachtstructuur maakt hem zeer geschikt voor het waterwerk en het buitenleven.

Beknopte geschiedenis

De oorsprong van de Wetterhoun, die al eeuwen lang in Friesland voorkomt, is onduidelijk. Waarschijnlijk is hij via zigeuners of zeelieden uit landen rond de Oostzee naar Friesland gekomen. De Wetterhoun vertoont, met zijn brede schedel, de wat grimmige oogopslag en die typische astrakanvacht, nauwelijks enige gelijkenis met andere honden. Over de naam bestaan verschillende veronderstellingen; misschien gaat het gewoon over de waterhond (want wetter is het Friese woord voor water).

Vroeger

Nu

Uiterlijk volgens rasstandaard (FCI-221)

Een eenvoudige hond, vanouds de hond voor de Otterjacht, die zonder plomp of log te zijn, fors gebouwd is. Een hond, wiens huid goed gespannen is en die dan ook geen keelhuid, noch hanglippen vertoont. De astrakanvacht vertoont dichte vettige krullen die geen wollig uiterlijk mogen hebben, maar in bundels moeten liggen. De Wetterhoun heeft een grimmige blik door de eivormige ogen die iets schuin in de schedel liggen en de wenkbrauwen. Dit zegt dus niets over zijn gemoedstoestand. De staart wordt in een spiraal opgerold.

Oorspronkelijk doel in relatie tot het uiterlijk

De Friese boeren houden niet van overdrijvingen en dit zien we niet terug in de Wetterhoun. Alles is functioneel. De stevige bouw heeft hij nodig bij de jacht op de otter, die zich niet makkelijk gewonnen geeft. Te zwaar maakt hem minder behendig. Hanglippen en keelhuid maken de hond tijdens een ottergevecht kwetsbaar. De astrakanvacht beschermt hem tegen het koude water. De functie van de spiraalstaart is onbekend. Wel handig dat hij geen koffiekopjes van de salontafel kan kwispelen.

Huidig uiterlijk

Dit is vrijwel onveranderd gebleven. Honden die we op oude foto's zien zijn vrijwel niet te onderscheiden van de huidige Wetterhounen.

Gedrag volgens rasstandaard

Rustige hond met een onafhankelijk (eigenzinnig) karakter, enigszins gereserveerd voor vreemden. Waaks en dus een ideale erfhond.

Oorspronkelijk doel in relatie met gedrag

Het eigenzinnige en onafhankelijke karakter stelt hem in staat om zelfstandig het gevecht aan te gaan met een otter of een bunzing. Gereserveerd, maar beslist niet angstig. Deze erfhond staat zijn mannetje als er ongewenst bezoek komt op het erf of in huis.

Huidig gedrag

De Wetterhoun is nog steeds een stoere hond met een eigenzinnig karakter en een hart van goud zeker in relatie tot kinderen. Gereserveerdheid wat neigt naar angst zien we vrijwel niet terug.

Gezondheid*₁

Zoals bij ieder levend wezen komen er bij de hond ziektes voor. De rasverenigingen hebben hier het fokbeleid op aangepast. HD, ED, en hartafwijkingen komen voor. Sinds de verplichte DNA test worden er geen honden met SCID (auto immuunziekte) meer geboren. Soms komt entropion en epilepsie voor.

Overige/Aandachtspunten

De rasverenigingen zijn met een actief outcrossprogramma bezig om de genetische diversiteit te verbreden. Dit moet onder andere zorgen voor een verhoogde fertiliteit en een gezondere fokbasis.

*₁ Deze opsomming is niet volledig. Voor meer informatie verwijzen wij u graag naar www.licg.nl waar alle voorkomende ziekten en erfelijke afwijkingen zijn opgenomen en kort beschreven. Het LICG is een onafhankelijke organisatie over het verantwoord kopen en houden van huisdieren.

Bron: FCI, Raad van Beheer, NVSW, Hondewereld, Graaf van Bylandt en diverse kenners van het ras.